

5) W § 1-b ustęp 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„Ekspozytura nie jest uprawniona do wydawania decyzji i orzeczeń w charakterze władzy nadzorczej I instancji. Wykonywa ona jedynie czynności pomocnicze w zakresie nadzoru nad kasami chorych, działającymi na jej terytorjum”.

6) W § 1-b ustęp 3 punkt pierwszy i drugi skreśla się wyraz „właściwemu”, a w ustępie trzecim wyraz: „właściwego”

7) Punkt piąty ustępu trzeciego paragrafu 1-b skreśla się.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

903.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 3 grudnia 1932 r.

w sprawie umundurowania i uzbrojenia Straży Więziennej.

Na podstawie art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. o Straży Więziennej (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 667) zarządzam co następuje:

§ 1. Umundurowanie i uzbrojenie funkcjonariuszów Straży Więziennej powinno odpowiadać niżej podanym przepisom i wzorom.

§ 2. Zasadniczy materiał umundurowania — sukno ciemno-zielone. Oznaki i dystynkcje umundurowania z sukna i aksamitu jasno-zielonego, galony złote i sukienne; guziki z żółtego metalu z orłem państwowym.

§ 3. Umundurowanie niższych funkcjonariuszów Straży Więziennej składa się z kurtki, spodni, płaszcza, czapki, obuwia i pasa głównego.

- a) Kurtka z rozcięciem z tyłu, zapinana na 6 guzików, z wewnętrznymi czterema kieszeniami, z klapami górnymi szerokości 12 — 14 cm i wysokości 6 cm, i dolnymi — szerokości 16 — 18 cm i wysokości 7 cm, zapinanymi na 1 guzik. Długość kurtki taka, aby dół poły z tyłu dotykał do płaszczyzny siedzenia przy postawie siedzącej (rys. 1), z tyłu dwa haki do podtrzymywania pasa. Kołnierz stojąco wykładany, wysokości 5 — 6 cm, z jasno-zieloną wypustką na dolnej krawędzi, z naszytymi patkami sukiennymi koloru jasno-zielonego, szerokości kołnierza, długości 10 cm po dolnym i 7 cm po górnym brzegu, wyciętymi od tyłu w ząb. Mankiety na rękawach okrągłe, sze-

rokości 10 cm, również z wypustkami jasno-zielonemi. Naramienniki z sukna kurtki, szerokości 5 cm, przy wszyciu zwężone ku górze do 3½ cm, zapięte na mały guzik mundurowy, przyszyty do kurtki przy kołnierzu.

- b) Spodnie z sukna barwy kurtki, kroju bryczesów do długich butów bez wypustki. Poza służbą dopuszczalne jest noszenie długich spodni bez wypustki do czarnych trzewików. Krój długich spodni cywilny, bez mankietów, o szerokości równej w dole i w kolanie.
- c) Płaszcz dwurzędowy z podszewką na plecach, piersiach i w rękawach, po 6 guzików mundurowych z każdej strony, 5-ty guzik na linii stanu. Kołnierz z jasno-zieloną wypustką leżąco-wykładany, szerokości z przodu 11 cm, z tyłu 9 cm, zapięty z przodu na jedną haftkę. Na rogach kołnierza naszyte z obu stron jasno-zielone sukienne patki, szerokości 6 cm, długości 10 cm po dolnym i 7 cm po górnym brzegu, wycięte od tyłu w ząb. Rękawy wszywane z dwoma szwami i mankietami okrągłymi, szerokości 15 cm z wypustkami jasno-zielonemi. Rozcięcia kieszeni skośne, szerokości 18 — 20 cm, przykryte klapami. Naramienniki jak u kurtki. Z tyłu płaszcza, wciętego w stanie, dragonik prostokątny, wysokości 5 cm, a szerokości 20 — 22 cm, zapinany na 2 guziki. Z tyłu płaszcza na środku kontrafałda od dołu ku górze rozcięta, długości od 60 do 75 cm, zapinana na 5 guzików (rys. 2).
- d) Czapka angielska z sukna mundurowego, z daszkiem skórzanym czarnym 5 cm długości, z czarną rzemienną podpinką szerokości 2 cm. Dookoła górnego szwu oraz na górnej części otoku jasno-zielona wypustka. Na czapce srebrny oksydowany orzeł państwowy bez tarczy, przymocowany do górnej części czapki. Na otoku czapki poniżej orła okrągła gwiazda żółta (rozeta) z literami pośrodku S. W. (rys. 3).
- e) Obuwie z czarnej skóry; buty z cholewami w służbie i buty z cholewami lub trzewiki poza służbą.
- f) Pas rzemienny koloru ciemno-brązowego z klamrą żółtą metalową o pojedynczym zapięciu.

§ 4. Oznaki stopni służbowych niższych funkcjonariuszów Straży Więziennej:

- 1) Przodownik Straży Więziennej — na lewym rękawie kurtki i płaszcza naszyty powyżej łokcia kąt rozwartości 60° z galonu złotego, szerokości 1½ cm, o bokach długości 12 cm, zwrócony wierzchołkiem w dół. Na przednim i dolnym boku patek kurtki i płaszcza naszyty złoty galonik szerokości 1½ cm. Pionowy bok równy szerokości kołnierza (rys. 4 i 4a).

2) Starszy strażnik więzienny — na lewym rękawie kurtki i płaszcza naszyty powyżej łokcia kąt

rozwartości 60" z sukna jasno-zielonego, szerokości 1½ cm, o bokach długości 12 cm, zwrócony wierzchołkiem w dół. Na przednim brzegu patek kurtki i płaszcza naszyte 2 galoniki złote — brzeżny szerokości 1 cm, wewnętrzny w odstępie 3 mm szerokości 5 mm, oba długości równej szerokości kołnierza (rys. 5 i 5a).

3) Strażnik więzienny — na przednim brzegu patek kurtki i płaszcza naszyty galonik złoty szerokości 1 cm, długości równej szerokości kołnierza (rys. 6 i 6a).

§ 5. Umundurowanie wyższych funkcjonariuszów Straży Więziennej składa się z kurtki, spodni, płaszcza, czapki, obuwia i pasa głównego.

a) Kurtka kroju frencza francuskiego, zapinana na 7 guzików, z naszywaniami 4 kieszeniami i kwadratowymi kłapami, zapinanymi na 1 guzik każda. Długość kurtki taka, aby dół poły z tyłu dotykał do płaszczyzny siedzenia przy postawie siedzącej; z tyłu kurtki rozcięcie od pasa w dół. Kołnierz stojąco-wykładany z jasno-zieloną wypustką dookoła i patkami, jak u niższych funkcjonariuszów, z tą zmianą, że patki są aksamitne. Mankiety przy rękawach zakończone ostre kątami i obszyte jasno-zieloną wypustką sukienną. Naramienniki koloru munduru, jak u niższych funkcjonariuszów (rys. 7).

b) Spodnie, jak u niższych funkcjonariuszów, z tą różnicą, że spodnie długie mają jasno-zieloną wypustkę.

c) Płaszcz kroju jak u niższych funkcjonariuszów, cały na podszewce, zapinający się z przodu na dwa rzędy po 6 guzików, rozchodzących się łukowato od dołu ku górze. Odległość guzików pierwszej górnej pary od środkowej linii (osi) płaszcza około 14 cm, a szóstej pary około 8¼ cm. Na rogach kołnierza naszyte pośrodku równolegle do dolnego brzegu kołnierza jasno-zielone patki długości 11 cm, szerokości 5 cm i guzik u tylnego końca. Mankiety przy rękawach obszyte jasno-zieloną wypustką, wysokości 15 — 18 cm od strony wewnętrznej, od strony zewnętrznej zakończone ostrym kątem wysokości 22 — 25 cm. (rys. 8).

d) Czapka wzoru jak u niższych funkcjonariuszów. Daszek z czarnej skóry lakierowanej ze złotą podpinką. Na otoku czapki, poniżej orla — okrągła gwiazda złota (rozeta), jak u niższych funkcjonariuszów. Krawędź obszyta żółtym sznurkiem (rys. 9).

e) Obuwie — jak u niższych funkcjonariuszów.

f) Pas rzemienny koloru ciemno-brązowego z klamrą o podwójnym zapięciu. Poza służbą wyżsi funkcjonariusze Straży Więziennej mogą nosić pas z tasmę tkaną jedwabną, koloru zielonego, na zamszu tegoż koloru z metalową żółtą klamrą z literami srebrnymi S. W. (rys. 10).

Funkcjonariusze Straży Więziennej mogą w porze zimowej watawać płaszcze lub podszywać fu-

trem oraz przyszywać lub nakładać kołnierz futrzany.

§ 6. Oznaki stopni służbowych wyższych funkcjonariuszów Straży Więziennej:

1) Główny Inspektor Straży Więziennej — wewnętrzny koniec patki na kołnierzu kurtki zakończony wyhaftowanym złotym kątem z potrójnym węzłem szerokości 0,6 cm. Na obu rękawach kurtki i płaszcza przy mankietach kąt z potrójnym węzłem ze złotego galonu szerokości 1 cm (rys. 11).

2) Inspektor Straży Więziennej — na patce kołnierza kurtki wyhaftowane dwa złote kąty, z których pierwszy zewnętrzny o szerokości 0,6 cm zakończony pojedynczym węzłem, a drugi wewnętrzny zwykły szerokości 0,4 cm. Na obu rękawach kurtki i płaszcza przy mankietach dwa kąty ze złotego galonu, z których zewnętrzny o szerokości 1 cm zakończony węzłem, a drugi zwykły szerokości 0,5 cm (rys. 12).

3) Nadkomisarz — wewnętrzny koniec patki na kołnierzu kurtki zakończony wyhaftowanym złotym kątem z jednym węzłem szerokości 0,6 cm. Na obu rękawach kurtki i płaszcza przy mankietach kąt z jednym węzłem ze złotego galonu szerokości 1 cm (rys. 13).

4) Komisarz — na patce kołnierza 3 wyhaftowane złote kąty, z których pierwszy zewnętrzny szerokości 0,6 cm, a drugi i trzeci wewnętrzny szerokości 0,4 cm każdy. Na obu rękawach kurtki i płaszcza przy mankietach 3 kąty, zwrócone ostrzem do góry, ze złotego galonu, z których zewnętrzny szerokości 1 cm, a drugi i trzeci wewnętrzny szerokości 0,5 cm każdy (rys. 14).

5) Podkomisarz — na patce kołnierza dwa wyhaftowane złote kąty, z których pierwszy zewnętrzny szerokości 0,6 cm, drugi 0,4 cm. Na obu rękawach kurtki i płaszcza przy mankietach dwa kąty, zwrócone ostrzem do góry, ze złotego galonu, z których zewnętrzny szerokości 1 cm, a drugi wewnętrzny 0,5 cm (rys. 15).

6) Aspirant — wewnętrzny koniec patki na kołnierzu kurtki zakończony wyhaftowanym złotym kątem szerokości 0,6 cm. Na obu rękawach kurtki i płaszcza przy mankietach jeden kąt, zwrócony ostrzem do góry, ze złotego galonu, szerokości 1 cm (rys. 16).

§ 7. Uzbrojenie:

a) Niżsi funkcjonariusze Straży Więziennej — karabin z bagnetem lub bagnet w pochwie skórzanej przy pasie z lewej strony i rewolwer w pochwie przy pasie z prawej strony; wielkość pochwy dostosowana do kalibru rewolweru 7,65 mm.

b) Wyżsi funkcjonariusze — rewolwer w pochwie przy pasie z prawej strony; pochwa — jak u niższych funkcjonariuszów Straży Więziennej.

Przy wystąpieniach funkcjonariuszów Straży Więziennej w szyku zwartym, dowódca oddziału i plutonowi występują przy szablach prostych w pochwie metalowej białej, w pasach na skórzanej żabce

ciemno - brązowego koloru, z rewolwerami w pochwie z prawej strony.

Poza służbą niżsi funkcjonariusze Straży Więziennej noszą wyłącznie bagnet.

§ 8. Okres używalności kurtki, spodni, czapki i obuwia ustala się na przeciąg jednego roku, a płaszcza na 3 lata.

§ 9. Po upływie okresu używalności przechodzi umundurowanie (kurtka, spodnie, płaszcz, czapka i obuwie) na własność funkcjonariusza Straży Więziennej.

W razie utraty lub zniszczenia umundurowania, albo jego części przed upływem okresu używalności z winy funkcjonariusza Straży Więziennej, otrzymuje on nowe umundurowanie lub jego części za opłatą pełnej wartości.

Jeżeli utrata lub zniszczenie umundurowania, albo jego części nastąpiła bez winy funkcjonariusza Straży Więziennej, w związku ze służbą lub wskutek nieszczęśliwego wypadku, otrzymuje on nowe umundurowanie lub jego części bezpłatnie.

W razie wystąpienia, zwolnienia lub wydalenia funkcjonariusza ze służby w Straży Więziennej przed upływem okresu używalności, umundurowanie ma być zwrócone i może być wydane innemu funkcjonariuszowi z odpowiednio skróconym okresem używalności. Na prośbę funkcjonariusza umunduro-

wanie może mu być pozostawione za opłatą odpowiedniej kwoty, obliczonej w stosunku do kosztu, wyłożonego na umundurowanie ze Skarbu Państwa, i czasu używania.

W razie przejścia funkcjonariusza Straży Więziennej na emeryturę, oraz w razie jego śmierci, umundurowanie (kurtka, spodnie, płaszcz, czapka i obuwie) nie podlega zwrotowi.

W wypadkach, wskazanych w ust. 4 i 5 niniejszego paragrafu, mają być odjęte od umundurowania oznaki służbowe i guziki z godłem państwowym.

§ 10. W czasie pełnienia służby funkcjonariusze Straży Więziennej winni być umundurowani.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1933 r.

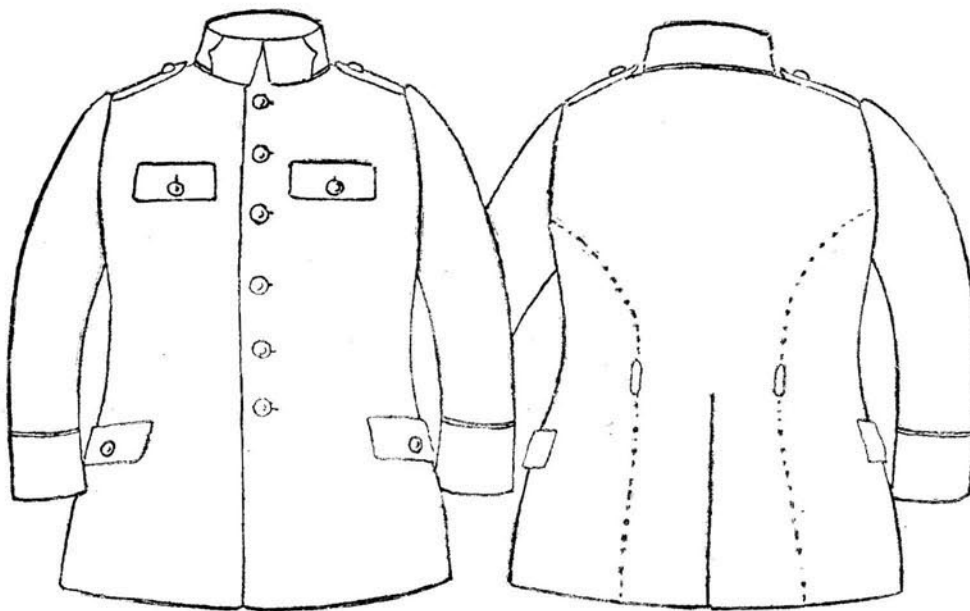
Z dniem tym tracą moc obowiązującą rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 lutego 1924 r. (Dz. Urz. Min. Sprawiedliwości Nr. 3, poz. 6) i z dnia 1 października 1924 r. (Dz. Urz. Min. Sprawiedliwości Nr. 19, poz. 28).

§ 12. Do wyczerpania posiadanych zapasów sukna brązowego, zezwala się na noszenie umundurowania z sukna koloru brązowego.

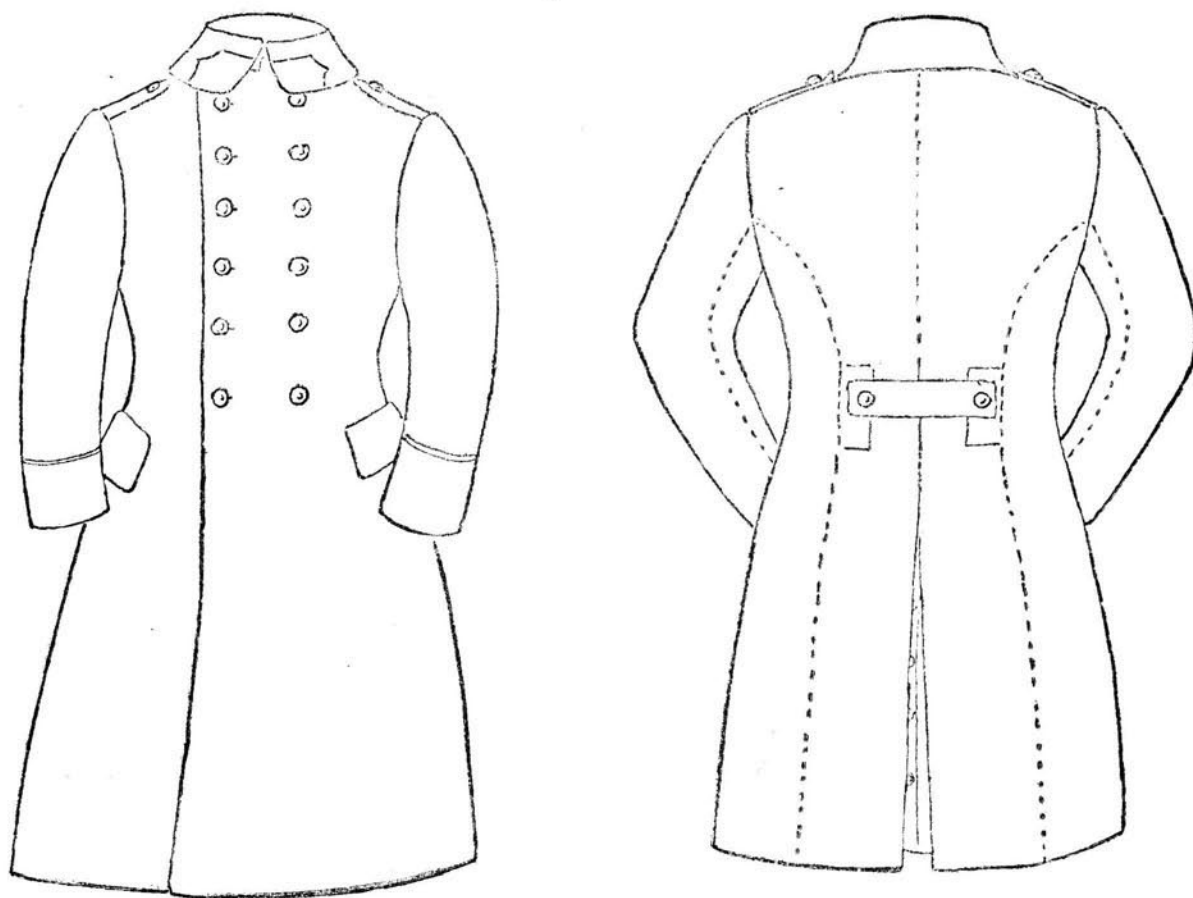
Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Załączniki do rozp. Min. Sprawiedl.
z dnia 3 grudnia 1932 r. (poz. 903).

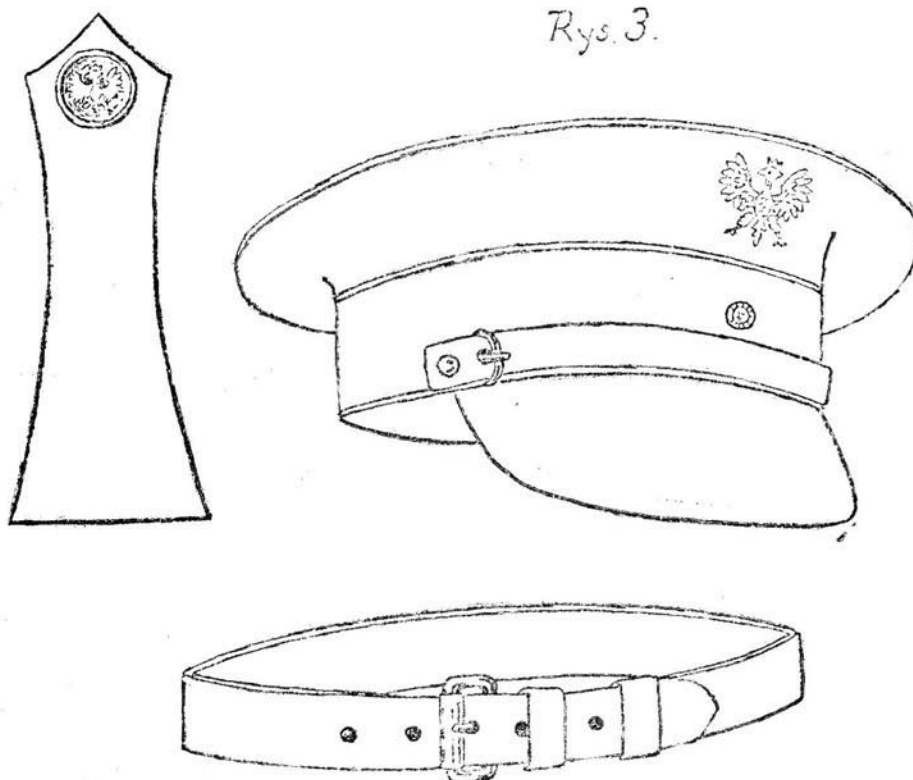
Rys. 1.

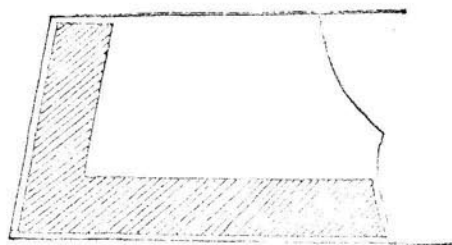
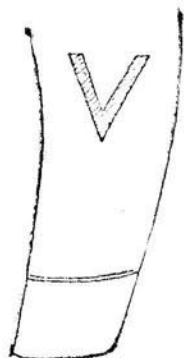
Rys. 2.

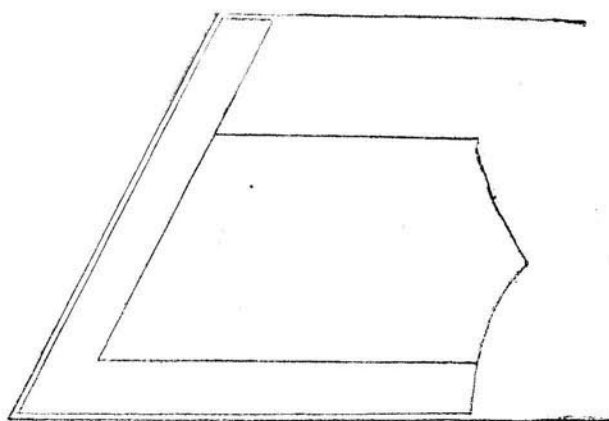
Rys. 3.

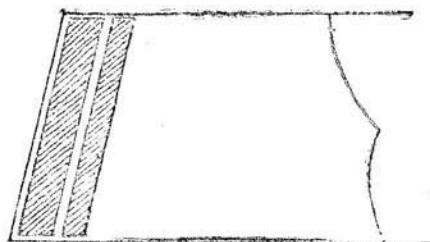
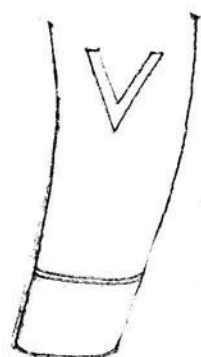
Rys. 4.

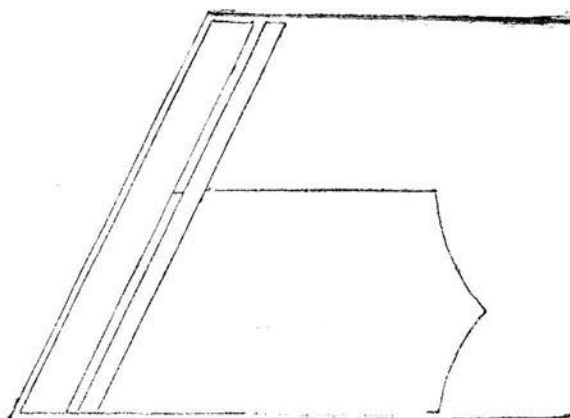
Rys. 4^a

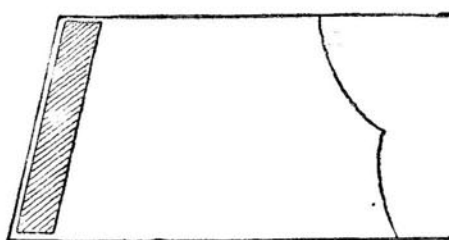
Rys. 5.

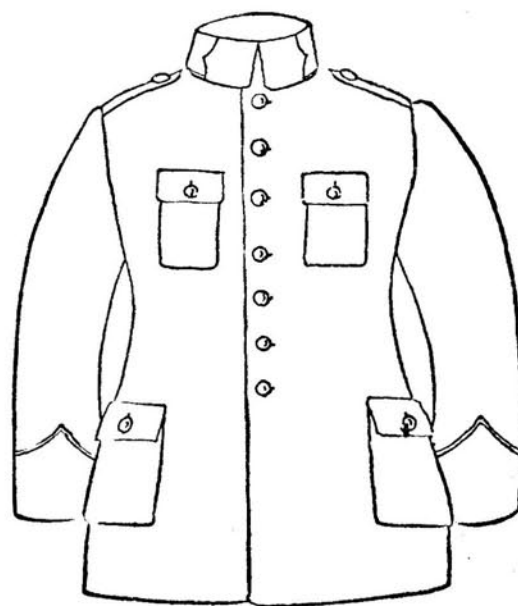
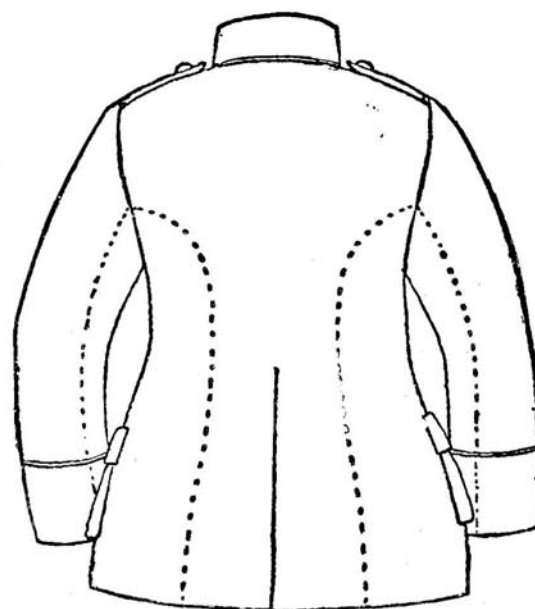
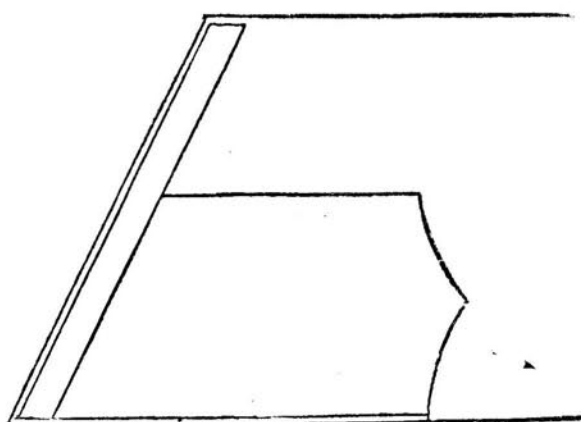
Rys. 5^a

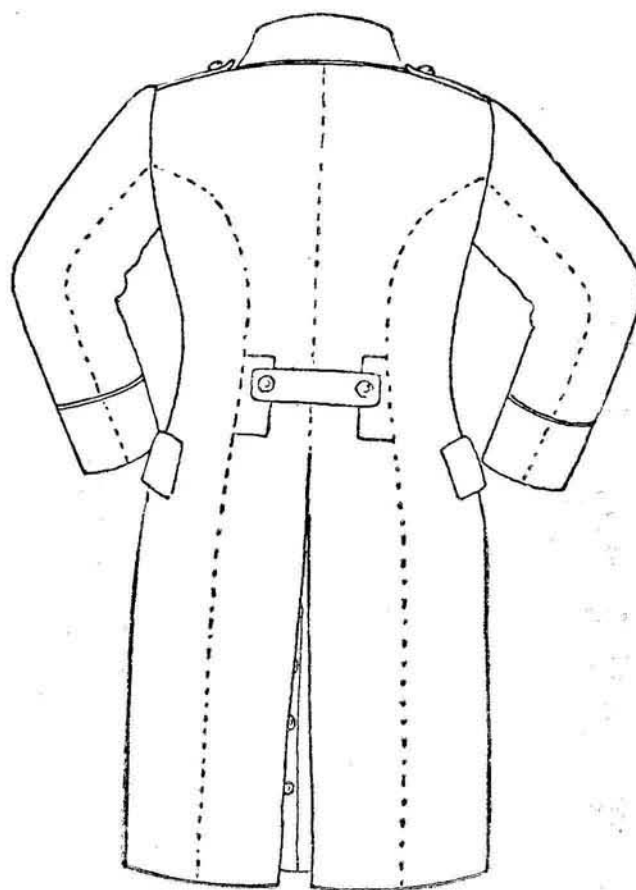
Rys. 6

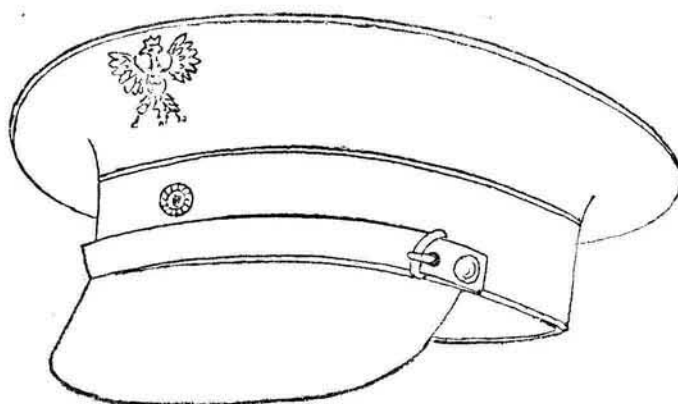
Rys 7.

Rys. 6^a

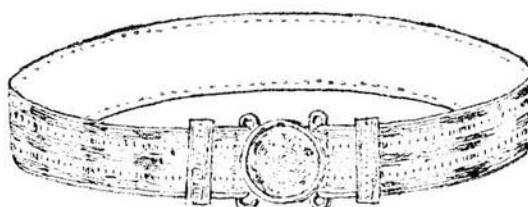
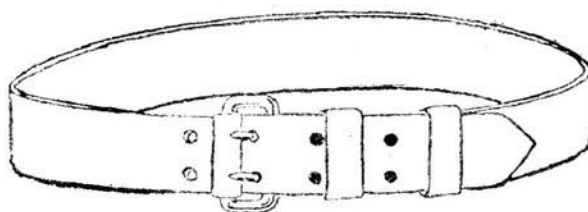
Rys 8

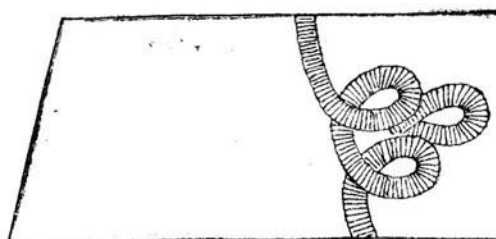
Rys. 9.

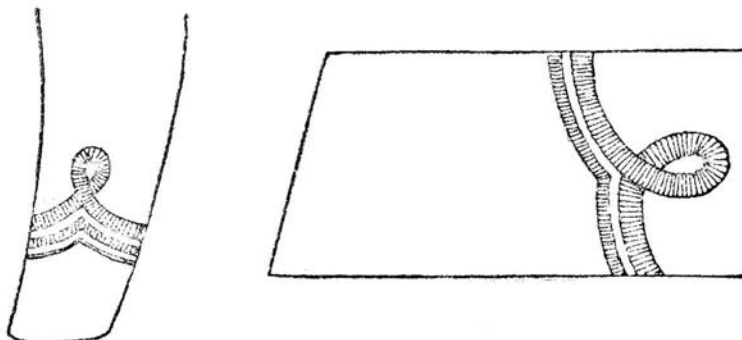
Rys. 10.

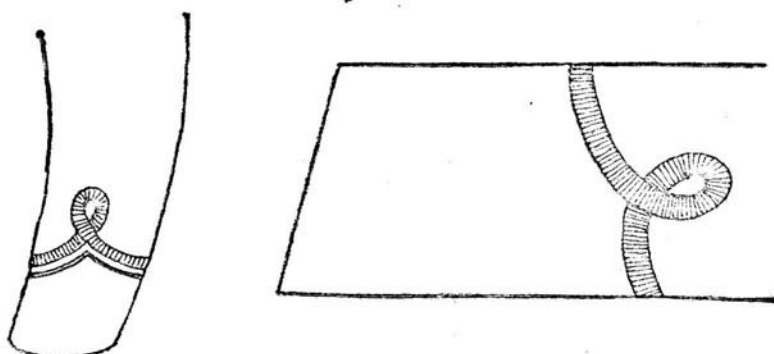
Rys. 11.

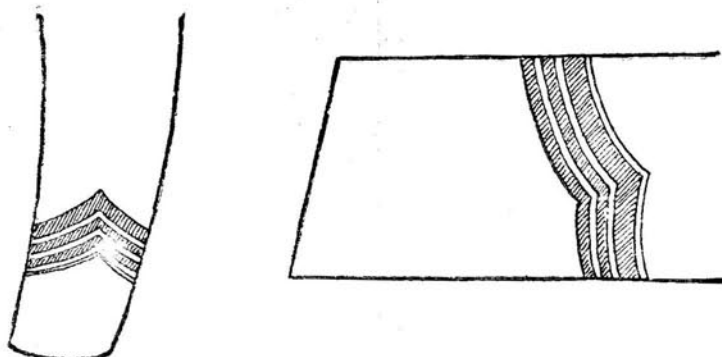
Rys. 12.

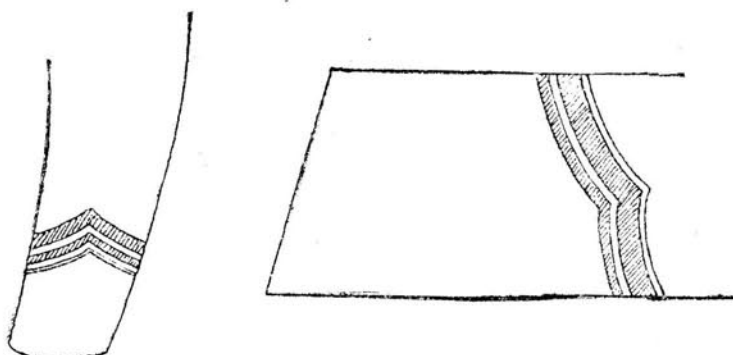
Rys 13.

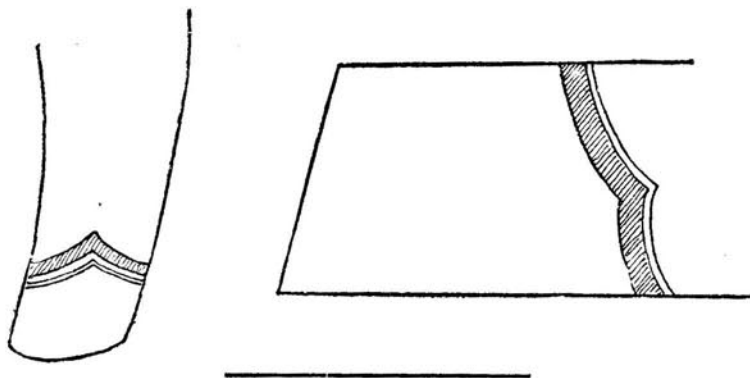
Rys.14

Rys. 15.

Rys. 16.

904.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 4 listopada 1932 r.

o sprostowaniu błędu w obwieszczeniu Ministra Skarbu z dnia 12 sierpnia 1931 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu przepisów o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonariuszów państwowych, sędziów i prokuratorów oraz wojskowych zagranicą.

Na podstawie art. 6 punkt b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. w sprawie wydawania Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 3, poz. 18) w brzmieniu art. 4 ustawy z dnia 12 lutego 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 89) prostuje się następujące błędy w obwieszczeniu Ministra Skarbu

z dnia 12 sierpnia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 78 poz. 621):

1) w treści obwieszczenia Ministra Skarbu w 15 wierszu po wyrazach: „1 kwietnia 1930 r.” winien być przecinek, a zamiast wyrazów: „i c)” winny być wyrazy: „c) rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 września 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 521), obowiązującym od dnia 26 września 1930 r. i d)”;

2) w § 22 załącznika do obwieszczenia Ministra Skarbu po pierwszym ustępie winien być dodany nowy ustęp treści następującej:

„Kierownikom Urzędów Zagranicznych, korzystającym z mieszkania reprezentacyjnego, umeblowanego przez Skarb Państwa, zwraca się udowodnione koszty przewozu własnych przedmiotów urządzenia domowego w wysokości nieprzekraczającej 33% norm ustalonych w poprzednim ustępie”.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Warszawa, Drukarnia Państwowa, Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości.

62291 P

Konto czekowe w P. K. O. Administracji Dziennika Ustaw Nr. 30130.

Cena 40 gr.

OD ADMINISTRACJI: Prenumerata Dz. U. R. P. wynosi 8 zł, kwartalnie. Urzędy i instytucje państwowe opłacają 6 zł. Prenumerata winna być opłacana najpóźniej na 2 tygodnie przed rozpoczęciem każdego kwartału.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Dz. U. R. P. należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.